

عنوان مقاله:

بررسی تجمع جیوه در بافتهای عضله و آبشش ماهی بیاچ (liza abu) و ارائه راهکارهای مدیریتی به منظور کاهش آلودگی در ارون رود

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی بحرانهای زیست محیطی ایران و راهکارهای بهبود آنها (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

اکرم حیدری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات خوزستان

یداله نیکپور - دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر

عبدالمجید دورقی - دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر

فروزان فرخیان - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات خوزستان

خلاصه مقاله:

جیوه و ترکیبات آن در همه جا وجود دارند و در محیط زیست پایدار می باشند. جیوه از منابع گوناگون که شامل فعالیتهای انسانی نیز می شود و ترکیبات شیمیایی پیچیده ای ایجاد می کند که بصورت فیزیکی از طریق سیکلهای آنها در آب، خاک و اتمسفر منتقل می شود. انسانها، گیاهان و جانوران به طور عادی در تماس با جیوه قرار می گیرند و در طول سیکل آن تجمع می کنند. پیامدهای تجمع آن دارای اثرات گوناگون بر سلامتی ارگانیسم ها است. مطالعه حاضر در زمستان 1387 بر روی ماهی بیاچ Liza abu صید شده از آبهای ارون رود انجام پذیرفته است. جهت سنجش جیوه از روش جذب اتمی - بخار سرد CV - AAS استفاده شد. میانگین جیوه در عضله بترتیب عبارت است از $0/22 \pm 0/86$ ppm و همچنین در آبشش نیز به قرار زیر است: $0/201 \pm 0/31$ ppm داده ها حاکی از آن می باشد که حداکثر مقادیر بدست آمده از فلز جیوه در بافت ماهیچه نشانگر عدم وجود این فلز در غلظت های بیش از مقادیر حد مجاز بین المللی جهت مصرف انسانی بوده است ولی توصیه می شود با ایجاد سیستم های مناسب و بکار بردن روشهای علمی جهت تصفیه فاضلابهای شهری، صنعتی، کشاورزی و غیره و اعمال مدیریت صحیح از ورود آنها به اکوسیستم های آبی جلوگیری به عمل آید. بطور کلی ماهی بیاچ میتواند برای مصرف انسانی از نظر فلز جیوه مناسب باشد

کلمات کلیدی:

رودخانه ارون، جیوه، ماهی بیاچ (liza abu)، عضله، آبشش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/124994>

